Győrzámoly, 1922. január 9. – Budapest, 1999. augusztus 15.

Szegényparaszti családban született. 1942–1943-ban mezőgazdasági munkás, majd gazdatiszt volt. 1943-ban katonaként kikerült a keleti frontra, 1945-ben szovjet hadifogságba esett, ahonnan 1948-ban tért haza, vállalatnál helyezkedett el. 1949–1951-ben Budapesten a Sertésforgalmi Vállalat főosztályvezetője, közben elvégezte a Gazdasági és Műszaki Akadémiát, amelynek 1952-ig tanára is volt, adjunktusi beosztásban. 1952-ben az MDP KV Államgazdasági Osztályának munkatársa lett, alosztályvezetőnek nevezték ki. 1954. július 6-ától 1957. május 2-ig a begyűjtési miniszter első helyettese, majd 1963. február 2-ig élelmezésügyi miniszterhelyettes, közben 1962-ben a gödöllői agrártudományi egyetemen is oklevelet szerzett. 1963. február 2-ától az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, 1967. április 20-tól a mezőgazdasági- és élelmezésügyi miniszter első helyettese, 1970. február 2-ától a belkereskedelmi miniszter első helyettese, 1973. november 2-tól belkereskedelmi miniszteri államtitkár, 1976. október 29.–1982. április 15. között Lázár György kormányában belkereskedelmi miniszter, 1982-ben nyugdíjazták. Címzetes egyetemi tanár. Az Országos Idegenforgalmi Tanács elnöke (1978–82). Az MSZMP KB Közgazdasági Munkaközösségének tagja (1975–80). A Magyarországi Eszperantó Szövetség, a Közép-Dunavidéki Intéző Bizottság elnöke. 1966-tól 1985-ig a Szövetkezetpolitikai Munkaközösség, 1975-től a Közgazdasági Munkaközösség tagja volt.